

به نام خودم

مجموعه شعر

حسین محمودی راد

انتشارات ابصار

انتشارات ابصار

به نام خودم

حسین محمودی راد

نوبت چاپ: یکم - ۱۳۹۱

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قطع: رقعی / ۷۱ صفحه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۴۰۲۹-۰-۱

قیمت: ۱۷۰۰ تومان

سرشناسه: محمودی راد، حسین، ۱۳۲۲.

عنوان و نام پدیدآور: به نام خودم / حسین محمودی راد

مشخصات نشر: تهران: ابصار، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: ۷۲ ص.

شابک: 978-964-94029-0-1

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴

رده‌بندی کنگره: ۹۱۳۹۱ ب ۹۶۵۳ ح / PIR۸۲۰۳

رده‌بندی دیویی: ۸۵۱/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۲۷۲۱۳۸۱

نشانی: تهران - صندوق پستی ۵۹۹۶-۱۴۱۵۵

رایانامه: ABSAR.PUB@Gmail.com

تلفکس: ۸۸۰۱۰۵۰۱

تفاوت چه باشد به اصل کلام
زنم از طریق سخن با تو جام

به نام خودم یا دیگر را به نام
اگر که دلت با من آید به لطف

این نه پیام دوستی، که ارتباط معنایی و خصایص زیبایی در قالب کلام و سخنی به اقتضای زمان و شرحی آشنا با مکنونات قلبی و روابط حسنه انسانی است که در پیرامون سخن و آداب سخنوری ادای دین می‌کند. شیوه بیان و تطور گفتار مانده بر جای، لازمه کار استاد و نوع پردازش و سوابق دیرینه آن به بلندای تاریخ بوده و آثار مکتوب و به جای مانده از رهروان این فن، گواه این واقعیت. به خصوص آنان که موشکافانه در پیرامون اوضاع و احوال و محیط خویش، تتبع و نظری عارفانه و رهنمودی مسئولانه مصروف داشته‌اند. گرچه مجال حضور در جهان و عبور فزاینده از زمان میسر نیست اما آگاهی و انتباه اکتسابی را که با معیارهای مصلحت‌اندیشانه و اقتضاهای روزمره هماهنگی دارد، می‌توان دستمایه قرار داد و به‌مدد بهره‌بری از واژه‌ها و کلمات متداول در برانگیختن احساسات درونی و عواطف زیباشناسی، به آفرینش و تبیین گفتاری که با فرهنگ و زبان ما انطباق داشته باشد، پرداخت، و بر باورها و اعتقادات و آداب و رسوم جاری و گذشته اعتباری بالا بخشید و به لطف و شیوایی کلام، در چارچوبی آهنگین

و چیدمانی منطبق بر اصول و بدایع ادبی، بستری را فراهم کرد که بر شعایر ملی و خصوصیات ذاتی انسانی تأثیر عمیق بگذارد و فضای مناسبی در جهت شکوفایی استعدادها و نیل به آرمان‌های متعالی را در پیشبرد اهداف و پیوندهای اجتماعی ایجاد کند؛ چرا که طبایع فکری گوناگون در سطوح مختلف با نوعی از گفتار و خط‌مشی عارفانه خو گرفته که با همه تغییر و تحول‌ها در قرون متمادی همچنان ساختار خود را حفظ کرده و کاربرد ضرب‌المثل‌ها و پیام‌های آهنگین، نوعی ایجاز‌گویی را در ترکیب و مفاهیم املائی اعم از علمی و فلسفی و محاوره‌ای ممکن ساخته که تداوم آن حتی در افواه عمومی و مواقع ضروری جریان دارد. این خصوصیت وصفی یا به عبارتی قداست کلام و ظرافت تقریر، در ادبیات اعجاز‌گونه‌ای شکل می‌گیرد که منظوم یا شعر خوانده می‌شود. چنانچه انسجام و هم‌آوایی لغات و واژه‌ها، مشمول قانون آن گردیده و به عنوان یک هنر و پدیده رتبه‌دار در عرصه ادبیات، خودنمایی می‌کند؛ به طوری که آفرینش شعر و تنوع وجودی آن در قالب‌های مختلف، زمینه را برای صاحبان ذوق و اندیشه فراهم می‌کند تا با تکیه بر اندوخته‌ها و دانش ذاتی و تسلط داشتن بر قواعد شعری، از موزونی کلام جهت عریان نمودن معضلات اجتماعی و کاستی‌های علمی و فرهنگی سود جسته و ترازنامه‌ای که بیانگر نظرات اصلاحی و دیدگاه‌های انتقادی باشد، به منصه ظهور برسانند. همچنین در پیامد آن، مقوله‌ای کارا و متشکل از شعر احساسی، قادر است تا بر معنویات و قلوب ره‌یافتگان به مراحل سلوک و معرفت، وسعت کمال بخشد و در ارتقا و تلطیف احساسات و تأنیس عواطف، نقش آفرین بوده و نیک‌اندیشان آزاده را در ترویج اخلاق پسندیده و اصول زندگی مسالمت‌آمیز و پویا همگام کند. بدیهی است توده مشتاق و شیفته شعر و ادب، بنا بر نیازهای باطنی و سلاقی فردی به نوعی از نظم و نثر

عشق می‌ورزند که صلابت اثر و فصاحت سخن و حروف تشکیل‌دهنده هر جمله بر معانی بدیع و ظرافتی صنیع استوار باشد. از همین روی آن دسته از اشعار و آثار مدون، بیشتر مورد توجه و اهتمام قرار خواهند گرفت که از این قاعده مستثنی نبوده، بلکه میل به ماندگاری و ثبت در خاطره‌ها باعث خواهد شد که با تداعی افکار و تبادل گفتار، مسیر جاودانگی را پیمایند و این نوع نگرش و ضابطهٔ مکتبی حاکم بر جامعه، حساسیت خاص خود را نسبت به نوع اندیشی، تجدیدطلبی و همچنین خردگرایی توأم با تحولات فکری بروز داده و هر نوع چکامه و شعری که از طریق ارباب این فن منتشر شود، اول در محافل ادبی نضج گرفته و سپس مدنظر افکار عمومی و ارتباط کلامی دهان به دهان که به صورت عرف در جامعه مرسوم و معمول گردیده، مورد بررسی و نقد ادبی قرار خواهد گرفت. از این روی تکلیف و حجت بر همهٔ شاعران و عامدان عرصهٔ سخن تمام و آیین سخنوری در التزام کلام و صحبت عوام همچنان مستدام خواهد بود. و از آنجا که نام هر سخن پرداز و چکامه‌سرا به دور از وجههٔ اجتماعی و قالبی آن بنا بر تعرف اسمی و صفت اشتہاری لزوماً شاعر نامیده می‌شود، جا دارد که در این آشفته بازار هنر و حواشی آن، سکنی‌گزینی چون مرا در مرتبه‌ای خاص و نمودی از اخلاص، پذیرا باشند.

حسین محمودی راد

۱۳۹۰ شمسی